

Leto 1907.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos XCIV. — Izdan in razposlan dne 31. avgusta 1907.

Vsebina: Št. 209. Ukaz, s katerim se razglša opravljeni red za c. kr. upravni sodni dvor.

209.

Ukaz vsega ministrstva z dne 22. avgusta 1907. l.,

s katerim se razglša opravljeni red za c. kr. upravni
sodni dvor.

Naslednji upravni red upravnega sodnega dvora, načrtan od c. kr. upravnega sodnega dvora na podstavi § 46, alinea 2, zakona z dne 22. oktobra 1875. l. (drž. zak. št. 36 iz l. 1876.) in odobren z Najvišjo odloko z dne 17. avgusta 1907. l., naj dobi moč 30. dne potem, ko se razglasi, na mesto opravnega reda z dne 5. avgusta 1876. l.

Opravilni red

c. kr. upravnega sodnega dvora.

Vrhovno vodstvo.

§ 1.

Voditi in nadzorovati poslovanje upravnega sodnega dvora pristoji prezidentu.

Kjer se v tem opravljenem redu govori o prezidentu, naj se ume Prvi prezident, če je ta zadržan, Drugi prezident, če sta oba zadržana, po činu najstariji ud sodnega dvora kot namestnik (§ 10 zakona in točka I ukaza o notranji uredbi upravnega sodnega dvora).

Sestava senatov.

§ 2.

Stalne senate, ki naj se postavijo po § 13 zakona za davčne in pristojbinske stvari (finančne senate), je sestaviti iz udov, katere naj prezident stalno določi.

Sestava drugih senatov je po določilih zakona in opravnega reda prepuščena predarku prezidenta.

§ 3.

Prezident lahko predsedništvo v polnih (plenarnih) sejah ali prevzame sam ali pa ga tudi izroči kakemu drugemu udu sodnega dvora.

Predsedništvo v finančni polni seji (plenum) ali finančnem senatu se more izročiti samo kakemu udu finančnih senatov.

Ko je kakega svetovalca pozvati v predsedništvo, naj se gleda, kolikor moči, na činovno razmerje.

Nikdar ni za predsednika postaviti uda, ki stoji po činu za kakim glasovalcem.

§ 4.

Vsak senat, ki je poklican v kako razloko in sosebnost v razsodbo po § 36 zakona, je sestaviti iz šest svetovalcev in enega predsednika, kadar kaže, da hode razsojati o veljavnosti kakega obvezno razglšenega ukaza, na kar naj pomisli prezident in tisti senat, ki naj sklepa po §§ 32, 34, 35 tega opravnega reda (§ 40).

Polni zbori.**§ 5.**

Polne (plenarne) zборе upravnega sodnega dvora (§ 13 zakona) sklicuje prezident, in zboruje se po naslednjih določilih:

Zboruje se pod predsedništvom prezidenta ali tistega uda sodnega dvora, katerega on določi (§ 3) ali

1. izmed udov kakega strokovnega senata (§ 7 strokovni plenum);

2. izmed udov stalnih finančnih senatov (finančni plenum) ali

3. izmed tistih udov sodnega dvora, kateri se ne uporabljajo samo in edino za predsednike ali poročevalce (referente) v finančnopравnih stvareh (upravni plenum), ali pa slednjič

4. izmed vseh udov sodnega dvora (plenissimum).

§ 6.

Polni zbori naj razen primera v § 12, alinea 1, sklepajo samo o abstraktno formuliranih pravnih vprašanjih.

§ 7.

Udje sodnega dvora se, pazéč na § 13, odstavek 2 zakona, po tistih pravnih oddelkih, v katerih se poglavitno uporabljajo (točka 2 ukaza o notranji uredbi upravnega sodnega dvora in §§ 2 in 3 tega opravnega reda), razdeljujejo v strokovne senate.

Vsak strokovni senat ima dvanajst udov, izmed katerih jih mora vsaj polovica imeti usposobljenost (kvalifikacijo) za sodniški urad. Za vsak strokovni senat je postaviti tri nadomestnike, da zastopajo za državane ude.

S početkom vsakega koledarskega leta naj prezident uredi posamezne strokovne senate in ustnovi agende, ki jim gredó, ter določi ude in nadomestnike za dobo tistega leta.

§ 8.

Strokovni plenum je sklicati:

1. kadar se prezidentu v to, da se zagotovi enotnost pravosodja in da ne bode kakega protislovja, iz lastnega nagiba ali po nasvetu kakega predsednika senata po svojem preudarku vzvidi, dobiti načelen sklep pristojnega strokovnega senata;

2. kadar kak senat ali njegov predsednik vidi, da je sklic potreben, ker je mnenje večine o pravnem vprašanju v nasprotju s pravnim nazorom, ki ga je upravni sodni dvor na zadnje uveljavil v svojem pravosodju;

3. kadar večina udov pristojnega oddelka sodnega dvora (§ 5, št. 2 in 3 in § 10) prezidentu izroči pismen nasvet, ki meri na to.

Če daje posvetovanje povod, da se skliče strokovni plenum (odstavek 1, št. 1 ali 2), je to posvetovanje preložiti ter formulirati abstraktno pravno vprašanja in predsednik senata naj takoj poroča prezidentu, če ni ta sam za predsednika.

§ 9.

V strokovnem polnem zboru naj se posvetovanja in sklepanja udeležuje vseh dvanajstero udov pristojnega strokovnega senata. Če katerega manjka, ga je nadomestiti privzemši nadomestnika, oziraje se na odstavek 2 § 7.

Če se pa strokovni polni zbor skliče zaradi posvetovanja senata o konkretni preporni stvari (§ 8, zadnji odstavek), naj se vsi udje tega senata s predsednikom vred udeležujejo posvetovanja in sklepanja.

Ako bi bilo, privzemši ta senat, glasovalcev nad dvanajst, je oziraje se na odstavek 2 § 7 z žrebom izločiti toliko udov, da ostane še dvanajst glasovalcev.

Drugi prezident, senatni prezidenti, poročevalec in soporočevalec in pa udje senata, kojega posvetovanje je dalo povod, da se skliče polni zbor, se ne smejo izžrebati.

Ižrebuje lahko tudi že, preden sestane seja, predsednik v navzočnosti perovodje, o čemer je narediti zapisnik.

§ 10.

Pristojni oddelni plenum (upravni plenum ali finančni plenum) je, če so dani pogoji § 8, št. 1, 2 in 3, sklicati, če je o pravnem vprašanju, katero je rešiti, že storjen sklep polnega zbora, sklicanega po opravnem redu z dne 5. avgusta 1876. l. (drž. zak. št. 94), ali strokovnega ali pa oddelnega polnega zbora.

Določilo poslednjega odstavka § 8 naj se zmislooma uporablja.

§ 11.

V oddelnem polnem zboru mora število glasovalcev biti sodvo, in v polovici sestavljeno iz udov, ki so usposobljeni za sodniški urad.

Kolikor je potreba, da se napravi to razmerje v eno ali drugo mer, naj se izžrebuje.

Določilo § 9, odstavek 4, se uporablja tudi tukaj.

§ 12.

Polnemu zboru vseh udov sodnega dvora (plenissimum) pristoji:

1. sklepanje o izpremembah pravičnega reda (§ 46 zakona);

2. če se prezidentu v to, da se zagotovi enotnost pravosodja ali da se ne bode postopalo neenakomerno, vzvodi sklicati plenissimum,

a) sklepanje o tistih vprašanjih, kako uporabljati zakon z dne 22. oktobra 1875. l., ki se tičejo agend obeh oddelkov sodnega dvora, in pa o vprašanjih, kako upravljalni pravilni red;

b) sklepanje o pravnih vprašanjih, ki so imenitna za pravosodje obeh oddelkov sodnega dvora.

Tudi tukaj se uporablja § 11. Če pa se sklepa o izpremambi pravičnega reda (odstavek 1, št. 1), so izžrebani izključeni samo od glasovanja.

§ 13.

Vprašanja, ki se polnim zborom (§ 5) odkazujejo v sklepanje, naj predsednik sestavi pisмено ter izroči prezidentu.

Prezident določi (§ 3) predsednika polnemu zboru in izmed njegovih udov poročevalca in soporočevalca.

§ 14.

Nasveti poročevalca in soporočevalca je sestaviti pisмено, razmnožiti in v primernem roku pred sejo vročiti vsem udom polnega zbora. Kaki protinasveti se lahko tudi pred sejo izročé predsedniku.

§ 15.

Vse nasvete za polni zbor je sestaviti tako, da bode moči glasovati z Da ali Ne.

§ 16.

Plenarni sklepi naj se vzprejmo v zbirko razsodbe upravnega sodnega dvora, ter se tudi lahko objavijo v strokovnih časnikih.

Posvetovanje in glasovanje.

§ 17.

Ob posvetovanjih polnih zborov kakor tudi senatov naj najprej poročevalec, kolikor treba, razloži, kako stoji stvar, in stavi svoj nasvet.

Če je postavljen soporočevalec, naj on oddá svoje mnenje takoj za poročevalcem.

Poročevalec in soporočevalec, morata svetovalskemu zboru do dobra pojasniti, kako stoji pravosodje sodnega dvora.

Nato naj predsednik sproži razgovor (debatu) in dá besedo glasovalcem zaporedoma, kakor se oglasijo. Predsednik se lahko udeležuje razgovora.

Nasvete je staviti ter obrazložiti v razgovoru.

Če nihče ne zahteva besede ali če je razgovora konec, naj predsednik prične glasovanje.

§ 18.

Vprašanja, o katerih, in red, po katerem naj se glasuje, določi predsednik.

Vendar utegne po nasvetu vsakega glasovalca tudi o tem skleniti svetovalski zbor.

Glasovalci naj oddajajo svoje glasove po službenem činu, od najstarejšega počenši.

Glasuje se brez izjave razlogov (motivacije).

§ 19.

Sklepa se z absolutno večino glasov (§ 37 zakona).

Če ima izmed več mnenj vsaj eno polovico vseh glasov, je predsednik dolžan tudi oddati svoj glas.

Če se v tem primeru pridruži mnenju, ki ima že polovico glasov zase, je sklenjeno to mnenje.

Če ste si v primerih §§ 40 in 41 zakona ali sicer dve enako razdeljeni mnenji navskriž samo o količinah, utegne predsednik vzeti srednjo količino.

Tudi če predsednik ni dolžan oddati svoj glas, ima pravico, ko je sklep storjen, svoje mnenje dati na zapisnik.

§ 20.

Ako se ni za nobeno mnenje podala absolutna večina glasov, naj se glasuje vdruči, pri čemer je stavljen nasvet, ako treba, razstaviti na več posameznih vprašanj.

§ 21.

Sklep, storjen o kaki točki, je deti v podstavo posvetovanju in sklepanju o vseh sledečih točkah tako, da morajo tudi tisti glasovalci, ki niso pritrdili poprejšnjemu sklepu, ta sklep vzprejeti za obvezno podstavo in svoje glasove o nadaljnjih točkah oddati pod tem pogojem.

§ 22.

Ako so si mnenja navskriž o tem, kako je šteti glasove, naj o tem sklepa senat. (O 18, odstavek 2.)

§ 23.

Enako (§ 17 do § 22) je postopati, ko se ustanavlja obrazložba.

§ 24.

Ako hoče kateri glasovalec odstopiti od oddanega glasu, naj to izreče, preden je seja končana. Če se s tem izpremeni razmerje glasov tako, da storjeni sklep nima več absolutne večine glasov, glasovati je iznova. Tudi se lahko v tem primeru zopet prične razgovor.

Posvetovalni zapisnik.

§ 25.

Podatek glasovanja naj perovodja zapiše v posebnem zapisniku ali na poročilu (referatu).

V tem zapisu naj se pové posvetovanja dan, imenujejo naj se navzočni ter naj popolno razloži, kako se je postopalo pri glasovanju.

Vse nasvete je na kratko navesti z njih bistveno obrazložbo in povedati glasovalce, ki so glasovali zanje.

Vsakemu glasovalcu je na voljo dano, pismeno sestaviti razlogo svojega mnenja; ta sestavek je priložiti posvetovalnemu zapisniku.

Predsednik naj preskusi zapise perovodje, ako treba, dá popraviti in potrdi s svojim podpisom.

Sklepi brez sej.

§ 26.

Kadar gre za pripravljalne naredbe in razsodbe o kakem vmesnem pepiru (§ 13, odstavek 4 za-

kona), more se glasovanje napraviti tudi brez seje pismeno. Če je pa med dvema glasujočima svetovalcema različno mnenje, treba je vsakakor imeti sejo.

Vpoložki, kojih rešilo nima nikakega vpliva na pravice udeležencev in kojih posvetovanje ni predpisano v zakonu ali v opravielnem redu, se lahko rešijo brez posvetovanja (kurentno), če se prezident strinja z nasvetom poročevalca.

Z a p i s i.

§ 27.

Sklep zapiše naj poročevalec, če se je pa sklep o glavni stvari ali bistveni obrazložbi storil proti njegovemu mnenju, naj ga načrta tisti glasovalec, po kojega nasvetu se je storil sklep.

Predsednik ima dolžnost preskusiti, ali se zapis zлага s sklepom.

Vsi pismeni načrti rešila, tudi če se ne vzprejmó, naj ostanejo v aktu.

Sproženje postopka.

§ 28.

S pravilnim sklepanjem sodnega dvora (§ 13, odstavek 1 zakona) je razsoditi, kdaj je sprožiti uvodni postopek, ako je vprašanje o pristojnosti upravnega sodnega dvora, o poverilu stranke pritožnice ali o ugovoru, da je stvar razsojena. Enako je postopati, če naj se pritožba odloži, da se popravi, po § 21, odstavek 2 zakona, ali pa se po § 23, odstavek 1 zakona, takoj odkaže v razpravo.

Sicer je pri sproženju uvodnega postopka praviloma ravnati po § 26, odstavek 1 tega opravielnega reda.

§ 29.

Sklepanje o sproženju uvodnega postopka je z ozirom na § 18, odstavek 1 zakona ločeno glasovati o tem, ali se je ustreglo zakoniti zahtevi, da je natanko oznameniti izpodbijano razsodbo ali naredbo in pa posamezne točke pritožbe, če

1. pritožba brez priložene izpodbijane razsodbe ali naredbe v prvopisu ali prepisu, ne poveduje dispozitivne vsebine razsodbe ali naredbe in je ne oznamenja tako, da je ni moči zamenjati z drugo, ali

2. če ni moči iz pritožbe jasno razviditi, v koliko se izpodbija razsodba, in v čem se vidi pravokršje ter pravozmotna presoja stvari (§ 2 zakona), ali

3. če pritožba, pognana zaradi pomanjkljivega postopka, ne navaja, v čem obstoji trjena protiaktnost ali nepopolnost učina, ali pa s katerim pravnim dejanjem ali opuščenjem in zoper kateri zakon ali načelo postopka so se v nemar pustile ali prekršile bistvene oblike upravnega postopka.

§ 30.

Če se po § 21, odstavek 2 zakona pritožba, ker ne ustreza zahtevam § 18, odstavek 1, vrne, da se odpravi pomanjkljaj, je pritožniku naročiti, da naj vrnjeno pritožbo zopet predloži tudi tedaj, ko se pomanjkljaj popravlja v posebnem spisu.

Ustava postopka.

§ 31.

Če se pritožba umakne po sproženju postopka, je s sklepom ustaviti postopek.

Pritožbe, ki se umaknejo pred sproženjem postopka, je vrniti po § 26, odstavek 1.

Ako se ni ustreglo nalogu, s katerim se je vrnila pritožba, da naj se odpravijo nedostatki (§ 21, odstavek 2 zakona), je s sklepom izreči, da ne bode postopka.

Prošnji, da naj se ustavi postopek, je ugoditi, če se dokaže pritrdilo drugih prepornih strank, tudi praviloma po določilu § 26, odstavek 1, s tem pristavkom, da se bode postopek nadaljeval šele na prošnjo ene preporne stranke (§ 5, odstavek 1 zakona).

O vseh v zmislu tega paragrafa storjenih rešilih je obvestiti toženo oblastvo in postopku privzeto sotoženo ali soudeleženo stranko.

Zavrnitev proti ugovoru.

§ 32.

Preden se zavrne pritožba na podstavi § 22 zakona, naj se sproži uvodni postopek in naj se privzemó upravni akti.

Vsled ugovora (§ 22, odstavek 3 zakona) je ukreniti javno ustno razpravo praviloma s pismenim glasovanjem (§ 26, odstavek 1).

Za razpravo je postaviti soporočevalca.

Razveljava po § 6 zakona.

§ 33.

Če se pokaže, da je pomanjkljivost postopka posledica zmotnega pravnega nazora, ki ga je oblastvo uveljavilo v glavni stvari, je izpodbijano razsodbo razveljaviti po § 7, ne pa po § 6 zakona.

Napotovanje na javno ustno razpravo.

§ 34.

Da je konec pismenega postopka in da se preporna stvar napotuje na javno ustno razpravo (§§ 28 in 23, odstavek 1 zakona), to je izvzemši § 32, alineja 2 tega opravičnega reda urejeni primer, po nasvetu poročevalca izreči s sklepom senata.

V vseh primerih napotovanja na javno ustno razpravo je posebe sklepati, ali naj se pozovejo tudi soudeležene stranke.

§ 35.

Kadar se kaka pritožba po § 23, odstavek 1 zakona takoj napoti na razpravo, je v odloku naznati, da se ne bodo privzemali akti (§ 28, odstavek 2 zakona).

§ 36.

Poročevalec naj dá tri dni pred razpravo akte z laboratom vred, pripravljenim za razpravo, po perovodji predložiti predsedniku.

Javna, ustna razprava.

§ 37.

Odvetniki, ki zastopajo stranke, in pa pooblaščenči oblastev, korporacij in občin (§ 31 zakona) morajo dokazati svojo upravičenost zastopati stranko.

§ 38.

Pri ustni razpravi naj najprej poročevalec prebere svoje spisano poročilo.

V tem poročilu naj se razlaga bistveno stanje stvari, za pritožbo navedeni razlogi in eventualno nasprotno dokazovanje toženega oblastva in strank, toda naj se ne izjavlja mnenje, kako je stvar razsoditi.

Ako se razpravlja o ugovoru (§ 32, odstavek 2), naj se ne naznani ne vsebina zavračajočega odloka, proti kateremu se je ugovarjalo, ne vsebina ugovora.

Po poročilu se dá beseda pritožniku, nato zastopniku tožnega oblastva in za tem osebam, katere so morebiti soudeležene. Enako je po potrebi pripustiti preporne stranke, da se izjavljajo še nadalje.

§ 39.

Udeležencem je na voljo dano, v obrambo svojih pravic zahtevati, da se posamezne točke ugotové v razpravnem zapisniku (§ 42, odstavek 1 zakona).

Predsednik naj, kjer gre za ugotovitev besedne sestave, ako zahteva kak udeleženec, dá precej prebrati posamezna mesta zapisnika.

§ 40.

Ako se ob ustni razpravi pokaže, da bode razsojati o veljavnosti kakega ukaza in ako ni senat sestavljen iz šest svetovalcev in enega predsednika, je pričeti novo razpravo pred pomnoženim senatom.

To naj bode tudi tedaj, kadar se vprašanje o veljavnosti kakega ukaza sproži pri posvetovanju, ki pride po ustni razpravi (§ 36 zakona) in zato razpravni senat sklene, da naj se razprava ponovi pred pomnoženim senatom.

§ 41.

Predsednik ima v roki sejno policijo. Osebe, katere z neprimernim vedenjem motijo razpravo, naj opominja reda in ukrene, kar je potrebno za vzdrževanje reda.

Izjave odobravanja ali nasprotovanja so prepovedane.

Kdor vkljub opominu moti razpravo, se more odpraviti od razprave. Od razprave odpraviti se more oseba, ki se udeležuje razprave, šele potem, ko se ji je prej zapretilo, da se bode razprava izvedla v njeni odsotnosti.

Če se kak zastopnik krivega stori motenja razprave ali pa kake nespodobnosti ali razžalitve, naj predsednik pokara to vedenje. Ako zastopnik nadaljuje svoje neprimerno vedenje ali se ustavlja za vzdrževanje reda in miru ukrenjenim naredbam, more se mu s sklepom senata odtegniti beseda in pozvati stranka, da naj si vzame drugega zastop-

nika. Če je zastopnik odvetnik, more se stvar razen tega napotiti na pristojno disciplinarno oblastvo.

§ 42.

Posvetovanja in sklepanja o razsodbi, ki jo je storiti na podstavi ustne razprave, se smejo udeleževati samo tisti udje sodnega dvora, ki so bili navzočni pri vsi ustni razpravi.

V ostalem veljajo naredbe §§ 17 do 25.

§ 43.

Če se ob posvetovanju pokaže, da se je v razlogih razsodbe odnašati na dejanja, ki niso bila pri razpravi ne predmet poročevalčevega poročila (§ 38, odstavek 1) in tudi ne ugotovitve iz aktov, je v novo pričeti razpravi (§ 38, odstavek 4), ugotoviti, kar je potrebno.

Zapis razsodbe.

§ 44.

Razlogi razsodbe naj se ob razložbi učina omejujejo na navedbo za razsodbo merodajnih okolišnic dejanja, in naj obsegajo pravni nazor sodnega dvora in njega zakonito obrazložbo.

Če se razsodba opira na praven nazor, ki je bil v kaki prejšnji razsodbi že korenito obrazložen, se lahko opusti ponova te obrazložbe ter sklicuje na razloge prejšnje razsodbe. Vendar je vsaki stranki, če zahteva, pismeno priznati dotično obrazložbo. To je zahtevati najpozneje štirinajst dni po vročitvi razsodbe.

V ostalem veljajo določila § 27.

Troški postopka.

§ 45.

Določilo § 40 zakona o prisodbi troškov zoper pravdo izgubivšega pritožnika, se uporablja tudi tedaj, kadar se razsodba, ki zavrača pritožbo, na podstavi § 28, odstavek 4 zakona stori brez javne, ustne razprave.

Popravki.

§ 46.

Če se ob spisovanju sklepov ali razsodeb vri-nejo napake v pisanju, računanju ali druge očitne

nepravosti, je po nasvetu stranke ali uradoma izvode, vročene prepornim strankam, nazaj zahtevati in po sodniškem sklepu popraviti s posebnim pristavkom. Ko bi se ne predložili nazaj zahtevani izvodi, naj se poprava enako izvrši na drugopisu.

Izvidnost pravosodja.

§ 47.

Da se ugotovi enotnost pravosodja in izvršitve naredeb §§ 5 do 15, je pravne nazore, uveljavljene v plenarnih sklepih in razsodbah sodnega zbora tako v razvidnosti imeti, da more vsak ud sodnega zbora vsakčas takoj pozvedeti o njih.

Pri vsakem sklepanju sodnega dvora (razsodba ali odlok), kateremu je pravno vprašanje predmet, naj takoj po končanem posvetovanju poročevalec, oziroma kontravotant (§ 27), z dovoljenjem senata formuliра uveljavljene pravne stavke z natančnim oznamenilom pravnih materij in pododdelkov, pri katerih je uvrstiti pravni stavek v zbirko, ki se napravlja, ter takoj izroči perovodji.

Sicer potrebna določila naj izda prezident.

Občevanje na zunaj.

§ 48.

Na občevanje upravnega sodnega dvora z oblastvi in strankami naj se, kolikor ni drugih določil, zmisloma uporabljajo zakonite naredbe, veljavne za redna sodišča.

Vročitve.

§ 49.

Ako se kaka vročitev pritožniku ali njegovemu zastopniku iz katerega koli razloga ne dá opraviti, vročé se vse rešitve odvetniku, kateri je podpisal pritožbo.

Če se zapis, s katerim se kak soudeleženec, bodi si, da je sotožen ali ne (§§ 19 in 27 zakona), privzema k razpravi pred upravnim sodnim dvorom ali se pozivlja k javni, usni razpravi, ne more vro-

čiti, je nasprotujoče ovire, kolikor moči, uradoma odpraviti; se posebno je poskusiti vročitev po upravnem oblastvu.

Pravo ubogih.

§ 50.

Prošnje za dovoljenje prava ubogih (§ 63 civilnega pravnega reda) je, kolikor se v njih prosi za kolkovno in pristojbinsko prostost, rešiti držeč se določil § 65, alineja 2, 3 in 4 civilnega pravnega reda, kolikor zahtevajo dovoljenje zastopnika ubogih, jih je zavrniti na § 16 odvetniškega reda.

Končna določila.

§ 51.

Upravnemu sodnemu dvoru je pridržano nasvetovati izpremembe tega opravnega reda. Take nasvete naj po sklepu polnega zbora ministrski svet cesarju predloži v odobrenje (§ 46 zakona in § 12, odstavek 1 opravnega reda).

§ 52.

Kjer se ta opravljeni red sklicuje brez nadaljnega oznamenila na zakon, umeti je zakon z dne 22. oktobra 1875. l. (drž. zak. št. 36 iz l. 1876.), s katerim se ustanavlja upravni sodni dvor, z dodatnimi zakoni vred.

§ 53.

Ta opravljeni red dobi moč 30. dan po njegovem razglasu. Hkratu mine veljava opravnega reda, razglašena z ukazom vsega ministrstva z dne 5. avgusta 1876. l. (drž. zak. št. 94).

Beck s. r.

Korytowski s. r.

Anersperg s. r.

Marchet s. r.

Dzieduszycki s. r.

Prade s. r.

Klein s. r.

Bienerth s. r.

Forť s. r.

Derschatta s. r.

Pacák s. r.

Latscher s. r.

